

مطالعه کاربرد استیجینگ در انیمیشن

تاریخ دریافت: ۹۹/۰۷/۰۶

تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۸/۰۷

کد مقاله: ۳۳۳۵۹

پیام زین العابدینی^{۱*}، فاطمه تقی زاده^۲

چکیده

ساختار هنری و تکنیکی و ویژگی‌های ملموس فیلم، در بیننده پاسخ‌هایی را برمی‌انگیزد. کارگردان با توجه به روایت، موقعیت‌های دراماتیک و ملاحظات تصویری، صحنه را تصویر می‌کند. جریان روایت درون صحنه، با توجه به استانداردهای دراماتیک و تصویری و نحوه قرارگیری دوربین توسط کارگردان خلق می‌شود. چیدمان عناصر مختلف با نظم خاص، در یک نما، اطلاعات زیادی از زمان و مکان و نحوه زندگی شخصیتها، شرایط روحی آنها و غیره به مخاطب می‌دهد. این نحوه چیدمان فضای را خلق می‌کند که استیج کردن قلمداد می‌شود. در استیجینگ فن‌های گوناگونی را می‌توان به کار گرفت که در دید و در نهایت دیدگاه مخاطب تأثیرگذار باشد. مسئله اصلی پژوهش بررسی میزان تأثیر و کارکرد فضاسازی با تأکید بر تکنیک استیجینگ است. روش پژوهش کیفی و با رویکردی توصیفی تحلیلی می‌باشد. بر این اساس مسئله اصلی پژوهش حاضر، واکاوی نحوه استفاده مناسب از صحنه و فضایی است که می‌تواند برای طراحی در نظر گرفته شود تا به فرایند استیج کردن کمک می‌نماید. این پژوهش پس از ارائه مبانی نظری تحقیق تلاش خواهد کرد برای آشکارسازی بحث انیمیشن «وال-ای» را مورد بررسی قرار دهد.

واژگان کلیدی: استیجینگ، بلاکینگ، فضاسازی، ترکیب بندی، قاب بندی، میزانشن

۱- دکترای پژوهش هنر، دانشگاه تهران (نویسنده مسئول) Parozei@yahoo.de

۲- کارشناسی ارشد کارگردانی انیمیشن دانشگاه سوره تهران